

مقاله علمی-پژوهشی

بررسی و مقایسه فعالیت آنتیاکسیدانی و ضد باکتریایی فیکوسیانین استخراج شده از میکروجلبک اسپیرولینا (*Spirulina Platensis*) در دو فرم خالص و نانو ریزپوشانی شده با پوشش ترکیبی مالتودکسترن-کازئینات

سدیم

رضا صفری^{۱*}، زینب رفتنی امیری^۲، سهیل ریحانی پول^۳، رضا اسماعیلزاده کناری^۲

۱- استادیار، پژوهشکده اکولوژی دریای خزر، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، ساری، ایران.

۲- استاد، گروه مهندسی علوم و صنایع غذایی، دانشکده مهندسی زراعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ساری، ایران.

۳- دانش آموخته دکتری تخصصی، گروه فراوری محصولات شیلاتی، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران.

چکیده

اطلاعات مقاله

تاریخ های مقاله :

تاریخ دریافت: 1400/09/21

تاریخ پذیرش: 1400/11/06

کلمات کلیدی:

اسپیرولینا،

فیکوسیانین،

نانو ریزپوشانی،

فعالیت آنتیاکسیدانی،

خاصیت ضد باکتریایی.

به دنبال نگرانی های ایجاد شده در زمینه استفاده از نگهدارنده های سنتیک در مواد غذایی مختلف، توجه به ترکیبات طبیعی با خاصیت نگهدارنده ای ضروری به نظر می رسد. فیکوسیانینی که از میکروجلبک اسپیرولینا استخراج می شود، یکی از این ترکیبات است. هدف تحقیق حاضر، استخراج (به روش آنزیمی) و نانو ریزپوشانی این رنگدانه با پوشش ترکیبی مالتودکسترن-کازئینات - کازئینات سدیم و ارزیابی فعالیت آنتیاکسیدانی و ضد باکتریایی (علیه اسٹافیلوکوکوس اورئوس، لیستریا مونوستیوئن، یرسینیا روکری و استرپتوكوکوس اینهایی) نانوپسول ها در مقایسه با فیکوسیانین خالص بود. نتایج نشان داد با افزایش غلظت فیکوسیانین (در هر دو فرم خالص و نانو ریزپوشانی شده)، فعالیت آنتیاکسیدانی و ضد باکتریایی تیمارها به صورت معنی داری افزایش می یابد ($p < 0.05$). مقایسه خواص تیمارها در روزهای صفر و 60 (نگهداری در دمای 18- درجه سانتی گراد) نشان داد که فعالیت آنتیاکسیدانی و ضد باکتریایی فیکوسیانین خالص با گذشت زمان نگهداری به صورت معنی داری کاهش می یابد ($p < 0.05$). اما تکنیک نانو ریزپوشانی از تغییر خواص مذکور جلوگیری و به حفظ آنها کمک می کند. در بین باکتری های گرم مثبت، لیستریا مونوستیوئن نسبت به دو باکتری دیگر حساس تر بوده و تمامی غلظت های مورد استفاده دارای اثر مهار کننده بر این باکتری بودند. اسٹافیلوکوکوس اورئوس به دو غلظت ۵/۵ و ۵ و استرپتوكوکوس اینهایی به سه غلظت ۵/۵ و ۱۰ میکروگرم بر میلی لیتر مقاوم بودند. در بین دو باکتری گرم منفی، یرسینیا روکری از حساسیت بیشتری برخوردار بوده و غلظت های موردن استفاده، به استثنای غلظت های ۵/۵ و ۵ میکروگرم بر میلی لیتر، دارای اثر مهار کننده بر هر دو باکتری بودند. مطابق نتایج روش رقیقسازی، برای باکتری های مورد مطالعه، دامنه MIC بین ۵۰-۵۰۰ و MBC بین ۱۰۰-۵۰۰ میکروگرم بر میلی لیتر بود. ضمن اینکه کمترین MIC برای لیستریا مونوستیوئن و بیشترین MBC برای استرپتوكوکوس اینهایی ثبت شد. از این تحقیق می توان نتیجه گرفت که او لا فیکوسیانین خالص دارای فعالیت آنتیاکسیدانی و ضد باکتریایی است؛ دوما نانو ریزپوشانی این رنگدانه با پوشش ترکیبی مالتودکسترن-کازئینات سدیم موجب ارتقای این خواص و ثبات آنها در طول دوره نگهداری می گردد.

DOI: 10.22034/FSCT.19.127.345

DOR: 20.1001.1.20088787.1401.19.127.13.6

* مسئول مکاتبات:

Safari1351@gmail.com

۱- مقدمه

در صنایع غذایی به منظور حفاظت از ساختار نگهدارنده‌ها در برابر عوامل محیطی (اکسیداسیون و کاهش خواص نگهدارندگی) از تکنیک ریزپوشانی استفاده می‌شود. کویروس ساسدا و همکاران (2014) در مطالعه خود به کاربرد پوشش‌های خوارکی جهت ریزپوشانی کردن ترکیبات آنتی اکسیدان، مواد ضد میکروبی، مواد طعم‌دهنده، پروپویتیک‌ها و ترکیبات فعل اشاره کرده و یادآور شدند که این فرآیند باعث رهایش تدریجی مواد زیست‌فعال و متعاقب آن دوام و اثرات آن‌ها در درازمدت می‌شود. علاوه بر ویژگی‌های ذکر شده، فرآیند ریزپوشانی موجب کنترل رطوبت، تبادلات گازی و واکنش‌های اکسیداسیون شده و خواص مکانیکی، حسی و کارکردی مواد ریزپوشانی شده را تغییر می‌دهد [5]. اوزکان و بیلک (2014) فرآیند ریزپوشانی را در رنگ‌های بیولوژیک خوارکی مورد بررسی قرار داده و اشاره کردن که پوشش‌هایی که برای ریزپوشانی کردن مورد استفاده قرار می‌گیرند بایستی دارای ویژگی‌هایی نظیر خاصیت تشکیل فیلم، خواص امولسیونی، قابلیت تجزیه پذیری‌بودن، پایداری در مجرای گوارشی، ویسکوزیته مناسب، قیمت ارزان و هیدروسکوپی پائین باشند [6].

امروزه از پوشش‌های مختلفی جهت ریزپوشانی کردن مواد استفاده می‌شود که ممکن است ساختار پلی‌ساکاریدی، پروتئینی و یا لیپیدی داشته و از منابع گیاهی، دریایی، حیوانی و میکروبی تهیه گردد. در انتخاب دیواره بایستی به ویژگی‌های اولیه از جمله ترکیب و ساختار شیمیایی، وزن مولکولی و همچنین خواص ثانویه نظیر حلالیت، رفتار رئولوژیکی، توانایی تشکیل فیلم، کیفیت فیلم، فعالیت سطحی، دوام و تجزیه پذیری، نقطه ذوب و جوش توجه شود. در فرآیند ریزپوشانی انواع مختلف کربوهیدرات (نشاسته، کیتوzan، مالتودکسترین، شربت ذرت، دکسترن، ساکارز، دکسترن‌های حلقوی)، سلولز (کربوکسی متیل‌سلولز، متیل سلولز، اتیل سلولز، نیتروسلولز، استات سلولز و ...)، صمغ‌ها (صمغ عربی، آگار، آژینات‌سدیم، کاراگینان و ...)، چربی‌ها (لیپوزوم، واکس، پارافین، بیزواکس، دی‌گلیسریدها، مونو‌گلیسریدها، روغن‌ها و ...)، پروتئین‌ها (گلوتن، کاژئین، آب پنیر، ژلاتین، آلبومین، هموکلوبین، پیتیدها و ...) و پلیمرهایی با درجه غذایی (پلی‌پروپیلن، پلی‌وینیل استات و ...) غالباً به عنوان ماده‌ی دیواره یا حامل استفاده می‌شوند. پوشش‌ها ممکن است به

فیکوسیانین یکی از رنگدانه‌های طبیعی است که از میکروجلبک اسپیرولینا پلاتنسیس به روش‌های مختلف از جمله آنزیمی استخراج می‌شود. این رنگدانه از دو زیر واحد نسبتاً مشابه α و β تشکیل شده که زنجیره آلفا شامل یک فیکوسیانوبیلین متصل به سیستین 89 و زنجیره بتا شامل دو فیکوسیانوبیلین متصل به سیستین‌های 84 و 155 می‌باشد. این دو واحد، مونومرهای $\alpha\beta$ ، تری‌مرهای $\alpha_3\beta_3$ و هگرامرهای $\alpha_6\beta_6$ را تشکیل می‌دهند. فیکوسیانین به اشکال مختلف تری، هگزا و دکامر وجود داشته که بر اساس pH، قدرت یونی محیط، غلظت پروتئین و منشاء جلبک مورد نظر، متفاوت می‌باشند. علاوه بر این، شکل اولیه فیکوسیانین بر وزن مولکولی و شدت جذب نوری آن تاثیر دارد. محصول پودری، به رنگ آبی، غیر سمی، بدون بو و کمی شیرین است که وقتی در آب حل شود فلورسانس درخشن دارد. پایداری فیکوسیانین به منشاء، pH، دما، نور و برخی از مواد خارجی بستگی دارد. این رنگدانه در pHهای 4/5 تا 8 و دمای 45 درجه سانتی‌گراد پایدار اما مقاومت آن در برابر نور ضعیف است. اختلاف جزئی در ترکیب اسیدهای آمینه فیکوسیانین، بر پایداری و خواص ساختاری آن تاثیرگذار می‌باشد. فیکوسیانین به همراه سایر رنگدانه‌های گروه فیکوبیلی‌پروتئین‌ها دارای کاربرد گسترده در صنعت غذا، صنایع آرایشی- بهداشتی، زیست فناوری، تشخیص بیماری و درمان می‌باشد.

فیکوسیانین اولین بار توسط یک شرکت ژاپنی تحت نام Blue Lina تجاری شده و در حال حاضر به عنوان رنگدانه طبیعی در کشورهای چین و ژاپن در محصولات غذایی نظیر آدامس، شکلات، فراورده‌های لبنی، ژله‌ها، بستنی، نوشیدنی‌ها و همچنین محصولات آرایشی نظیر کرم‌های ضد آفات و دور چشم مورد استفاده قرار می‌گیرد. قیمت هر میلی‌گرم فیکوسیانین در سال 2012 2/5 دلار گزارش شده است [1]. استفاده از نگهدارنده‌های سنتیک در فرمولاسیون مواد غذایی مختلف همواره نگرانی‌هایی را برای مصرف‌کنندگان و متولیان سلامت جمعیت به دنبال دارد. به همین دلیل باید از پتانسیل ترکیبات طبیعی با خواص نگهدارندگی بهره گرفت. از آنجا که خاصیت آنتی اکسیدانی و ضد باکتریایی فیکوسیانین در تحقیقات مختلف اثبات شده است [4-2]. می‌توان از این منبع در فرمولاسیون مواد غذایی مختلف استفاده کرد.

خوبی انجام گیرد. پس از مشاهده بلوم جلبکی، نسبت به جمع‌آوری توده سلولی اقدام شد. این فرآیند با استفاده از صافی‌های 100 و 20 میکرونی انجام گردید که به ترتیب برای جداسازی ذرات بزرگ‌تر و توده جلبک مورد استفاده قرار گرفتند. توده جمع‌آوری شده 3 بار با آب مقطمر استریل شستشو داده شد (جهت کاهش اثرات محیط کشت). برای خشک‌کردن جلبک، نمونه‌ها در دمای 45 درجه سانتی‌گراد آون (بهداد، ایران) برای مدت 48 ساعت قرار داده شدند [11-13].

Table 1 Algae culture medium compounds

Compounds	Amount (g)
NaHCO ₃	8
K ₂ HPO ₄	0.5
NaNO ₃	2.5
K ₂ SO ₄	0.5
NaCl	2
MgSO ₄	0.2
FeSO ₄	0.05
Urea	0.2

2-2- استخراج فیکوسیانین به روش آنزیمی

در این روش، از آنزیم لیزوزیم جهت هضم و هیدرولیز آنزیمی جلبک استفاده شد و مقدار آن نیز 40 میلی‌گرم به ازای هر گرم وزن خشک جلبک بود. جهت آغاز هیدرولیز آنزیمی، از لیزوزیم به همراه EDTA و سدیم آزید به مقدار 100 میلی‌مولار (به عنوان عوامل ضد میکروبی) استفاده گردید. سپس نمونه‌ها به مدت 4 ساعت در حمام آب 44 درجه سانتی‌گراد شیک شدند (حمام آب شیکدار، اختریان، ایران). پس از انجام مراحل فوق، نمونه‌ها در دور 10000 دور در دقیقه به مدت 25 دقیقه در دمای 4 درجه سانتی‌گراد سانتریفیوژ (Hettick) آلمان شده و مایع رویی (رنگ آبی تیره) برای اندازه‌گیری رنگدانه جمع‌آوری شد [11 و 12].

2-3- خالص‌سازی نسبی فیکوسیانین

برای خالص‌سازی نسبی فیکوسیانین از سولفات آمونیم با درجه اشباعیت 40 درصد استفاده شد. این ماده به آرامی به محلول حاوی فیکوسیانین اضافه و برای مدت یک ساعت هم زده شد. پس از قراردادن نمونه حاوی مخلوط فوق در مکان تاریک و دمای 4 درجه سانتی‌گراد به مدت 24 ساعت، فرآیند سانتریفیوژ در دور 15000g به مدت 15 دقیقه انجام شد. مایع بی‌رنگ رویی حاصل از سانتریفیوژ، دور ریخته شده و به رسوب آبی رنگ (خلوص A₆₂₀/A₂₈₀ 1/135 و غلظت

صورت منفرد و یا ترکیبی مورد استفاده قرار گیرند [7 و 8]. مالتودکسترین از مشتقات نشاسته است و از منابع مختلف نشاسته‌ای مثل سیب‌زمینی، ذرت و گندم تهیه می‌گردد. این ماده به دلیل حلالیت بالا در آب و عدم داشتن بو و رنگ شاخص، از مهم‌ترین مواد پلی‌ساقاریدی جهت ریزپوشانی-کردن مواد مختلف از جمله عصاره‌های گیاهی و رنگدانه‌های شیمیایی و بیولوژیک می‌باشد. کازئینات سدیم برخلاف کازئین در آب محلول نیست و حلالیت آن با بالا رفتن دمای آب افزایش می‌یابد. این ماده دارای فعالیت سطحی و امولسیفایری مطلوبی می‌باشد و مواد پوشش‌داده شده توسط این ماده نسبت به پارامترهای محیطی از جمله بخار آب و اکسیژن نفوذپذیری کمی دارند [9 و 10].

در تحقیق حاضر، پس از استخراج فیکوسیانین از میکروجلبک اسپیروولینا (*Spirulina Platensis*) به روش آنژیمی (لیزوزیم)، این رنگدانه با پوشش ترکیبی مالتودکسترین-کازئینات سدیم نانو ریزپوشانی می‌شود. پس فعالیت آنتی‌اکسیدانی و ضد باکتریایی نانوکپسول‌های حامل فیکوسیانین و فرم خالص رنگدانه (علیه باکتری‌های گرم مثبت و گرم منفی) در طول دوره نگهداری (دمای 18- درجه سانتی‌گراد به مدت 60 روز) مورد ارزیابی و مقایسه قرار می‌گیرند.

2- مواد و روش

2-1- کشت میکروجلبک اسپیروولینا

نمونه خالص جلبک اسپیروولینا پلاتنسیس از آزمایشگاه جلبک‌شناسی پژوهشکده اکولوژی دریای خزر تهیه گردید. جهت کشت اسپیروولینا از محیط کشت زاروک¹ اصلاح شده استفاده و پس از کشت در مقیاس‌های کوچکتر (100 و 500 میلی‌لیتر)، کشت نهایی در حجم‌های 5 و 50 لیتر انجام گردید. ترکیبات محیط کشت مذکور (pH=8/5) در جدول 1 ارائه شده است. پس از کشت جلبک و قراردادن در برابر نور دوره زمانی 12 ساعت تاریکی و 12 ساعت روشنایی، نمونه‌ها در دمای 29 درجه سانتی‌گراد به مدت 16 روز قرار داده شدند. نمونه‌ها روزانه برای 3 بار تکان داده شده تا رشد جلبک به

1. Zarrouk medium

-5-2 ارزیابی فعالیت آنتی اکسیدانی فیکوسیانین

جهت بررسی فعالیت آنتی اکسیدانی فیکوسیانین خالص و نانو ریزپوشانی شده، از سه شاخص قدرت مهار رادیکال آزاد ۲،۲ دی‌فنیل - ۱- پیکریل هیدرازیل (DPPH)، کاهنگی یون آهن سه ظرفیتی و فعالیت کلاته کردن فلزات استفاده شد. دو غلظت ۲۰۰ و ۵۰۰ میکروگرم بر میلی لیتر از فیکوسیانین، بعد از آماده- سازی مواد و معرفها در هر روش، جهت بررسی فعالیت آنتی- اکسیدانی در زمان های صفر و ۶۰ روز (نگهداری در دمای ۱۸- درجه سانتی گراد) مورد استفاده قرار گرفت تا تاثیر زمان بر قدرت آنتی اکسیدانی فیکوسیانین خالص و نانو ریزپوشانی شده مشخص گردد. نتایج فعالیت آنتی اکسیدانی فیکوسیانین با آنتی- اکسیدان های مصنوعی بوتیل هیدروکسی آنیزول (BHA) و بوتیل هیدروکسی تولوئن (BHT) در غلظت ۲۰۰PPM مقایسه گردید [16].

1-5-2 قدرت مهار رادیکال آزاد DPPH

برای اندازه گیری این شاخص، ابتدا استوک اویهایی از معرف DPPH تهیه شد. بدین ترتیب که ۲۳/۵ میلی گرم از معرف به ۱۰۰ میلی لیتر از اتانول ۹۹ درصد اضافه و در دمای ۴ درجه قرار داده شد. در مرحله بعد، ۱۰۰ میکرولیتر از فیکوسیانین خالص به ۳/۹ میلی لیتر و ۵۰۰ میکرولیتر از محلول فیکوسیانین نانو ریزپوشانی شده به ۳/۵ میلی لیتر از معرف ریقیشده ۱) DPPH به (۱۰) اضافه (به طور جداگانه) و محلول حاصل در دور بالا، هموزن و به مدت ۳۰ دقیقه در مکان تاریک قرار داده شد. در مرحله نهایی آزمایش، به منظور تعیین توانایی فیکوسیانین جهت مهار رادیکال DPPH طول موج محلول تهیه شده در ۵۱۷ نانومتر با استفاده از اسپکتروفوتومتر قرائت و درصد مهار DPPH از طریق رابطه زیر محاسبه گردید [16].

$$\text{قدرت مهار رادیکال آزاد DPPH} = \frac{100 \times [\text{جدب شاهد} / (\text{جدب نمونه} - \text{جدب شاهد})]}{100}$$

2-5-2 قدرت کاهنگی آهن سه ظرفیتی

قدرت کاهنگی آهن طبق روش زو و همکاران (2002) با اندازی تعیین انجام گرفت [17]. برای انجام این آزمایش، ابتدا ۰/۵ میلی لیتر از محلول فیکوسیانین با ۲/۵ میلی لیتر از بافر فسفات ۰/۲ مولار (pH=6/6) و ۲/۵ میلی لیتر فربیکسیانید پتابیم

3/751 میلی گرم در میلی لیتر)، مقداری محلول بافر فسفات (pH=7) اضافه و در دمای ۴ درجه سانتی گراد نگهداری گردید [14 و 15].

2-4-2 نانو ریزپوشانی کردن فیکوسیانین

به منظور نانو ریزپوشانی فیکوسیانین، از پوشش ترکیبی پلی ساکاریدی (مالتوکسترين DE=20) و پروتئینی (کازئینات سدیم) با نسبت ۱:۱ استفاده و نسبت پوشش ها به هسته نیز ۴ به ۱ در نظر گرفته شد. ابتدا سوسپانسیون همگنی از مالتودکسترين در آب مقطر (۴ گرم در ۵۰ میلی لیتر) تهیه شد و به لحاظ حلالیت این ماده در آب، از تیمار حرارتی استفاده نشد. جهت تهیه پوشش دوم، ابتدا سوسپانسیونی از کازئینات سدیم در آب مقطر تهیه (۴ گرم در ۵۰ میلی لیتر) و با قراردادن بر روی همزن مغناطیسی و دمای ۴۵ درجه برای مدت ۳۰ دقیقه، سوسپانسیون همگنی از آن تهیه گردید. محلول حاوی کازئینات (پس از کاهش دما به ۲۵ درجه) به محلول دارای مالتودکسترين اضافه شد و ۲۴ ساعت در دمای ۴ درجه جهت افزایش جذب آب نگهداری گردید. در مرحله انتها، ۲ گرم فیکوسیانین به محلول حاوی پوشش ها اضافه شده و پس از حل شدن آن، جهت تولید نانوکپسول، از دستگاه اولتراسوند (Hilscher, UP200) با طول موج ۴۰ کیلوهرتز به مدت ۱۵ دقیقه و تعداد ۶ سیکل (زمان هر سیکل ۳۰ ثانیه و زمان استراحت ۱۵ ثانیه بین سیکل ها، دمای ۲۵ درجه سانتی- گراد) استفاده شد. برای کاهش بیشتر اندازه ذرات و افزایش راندمان ذرات نانوکپسوله، از دستگاه هموژنایزر (اولتراتوراکس، IKA، آلمان) با دور ۱۰۰۰۰ دور در دقیقه برای مدت ۱۵ دقیقه استفاده گردید. محلول حاصل از فرآیند، در دمای ۱۸- درجه سانتی گراد منجمد و با استفاده از دستگاه خشک کن انجام داده شد. در فشار ۰/۰۵۱ میلی بار و دمای ۵۰ درجه سانتی گراد خشک گردید [۹ و ۱۰]. متوسط سایز نانو ذرات با استفاده از دستگاه پارتیکل سایز آنالایزر (Shimadzu، ژاپن) و بر اساس روش تفرق نور لیزر و بازده فرآیند نانو ریزپوشانی با استفاده از روش یان و همکاران (2014) تعیین گردید [۹]. نتایج نشان داد میانگین سایز ذرات ۳۹۷/۱ نانومتر و بازده فرآیند ۷۳/۴۱ درصد است.

ویال‌های فریزدراپر شده سه باکتری اشریشیاکلی² PTCC 1330، استافیلوکوکوس اورئوس³ PTCC 1113 و لیستریا مونوسیتوفیژن⁴ PTCC 1165 از سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران و دو باکتری برسینیا روکری⁵ و استرپتوكوکوس اینیهایی⁶ از پژوهشکده اکولوژی دریای خزر تهیه شد. باکتری‌های گروه اول جزء باکتری‌های بیماری‌زا و بیماری‌زای فرصت‌طلب بوده که در اثر آسودگی ثانویه به ماده غذایی منتقل و باعث بروز بیماری‌های مختلف نظیر مسمومیت غذایی می‌شوند. باکتری‌های گروه دوم جزء باکتری‌های بیماری‌زا در آبزیان هستند و از ماهی قزل آلای بیمار جدا شدن. جهت آماده‌سازی باکتری‌ها از محیط کشت آبگوشت اینفیوژن مغز و قلب گاو⁷ استفاده گردید و پس از کشت اولیه باکتری‌های مورد نظر، نمونه‌ها در دمای 35 و 30 درجه سانتی‌گراد به ترتیب برای باکتری‌های گروه اول و دوم به مدت 18 ساعت گرمخانه‌گذاری شدند. به منظور دستیابی به رسوب باکتریایی، محیط‌های کشت حاوی سوسپانسیون باکتری در دور 5000 دور در دقیقه برای مدت 15 دقیقه سانتریفیوژ شدند و پس از خارج کردن مایع رویی و افزودن بافر فسفات به رسوب باقیمانده، فرآیند سانتریفیوژ برای دو مرتبه دیگر تکرار گردید؛ در هر مرحله نیز از بافر فسفات جهت خارج کردن اثرات محیط آبگوشت اولیه استفاده شد. به رسوب باقیمانده مقداری بافر فسفات اضافه و با لوله استاندارد 0/5 مکفارلندر (معادل 8 × 10⁻¹/5 واحد تشکیل‌دهنده کلنی در میلی‌لیتر) مقایسه شد و در نهایت با رقیق‌سازی نمونه‌ها، رقت 10⁶ × 10⁶ جهت آزمایشات بعدی مورد استفاده قرار گرفت [19].

2-6-2- ارزیابی اثرات ضد باکتریایی با استفاده از

روش انتشار در محیط آگار

برای انجام این روش، ابتدا سوسپانسیون تهیه شده از باکتری‌ها به صورت سطحی بر روی محیط کشت مولر هیتون⁸ آگار کشت داده شد. سپس چاهک‌هایی به قطر 6 میلی‌متر در سطح محیط

یک درصد مخلوط و در دمای 50 درجه سانتی‌گراد به مدت 20 دقیقه و پس از آن در دمای آزمایشگاه قرار داده شد. بعد از این مرحله، 2/5 میلی‌لیتر از تریکلریو اسیکاصلید 10 درصد و به دنبال آن 2/5 میلی‌لیتر کلرید آهن 0/1 درصد به مخلوط اضافه شده و به مدت 5 دقیقه در دمای آزمایشگاه قرار داده شد. در مرحله نهایی آزمایش، 2/5 میلی‌لیتر از ماحصل محلول‌های تهیه شده، با 2/5 میلی‌لیتر آب مقطر مخلوط و جذب در طول 700 ΔOD (تفییرات جذب نوری) بر میلی‌گرم وزن خشک بوده و واحد آن نیز میلی‌گرم TAE¹ بر گرم وزن خشک می‌باشد. برای ارزیابی قدرت کاهندگی آهن توسط فیکوسیانین نانو ریزپوشانی شده، روند آزمایش مشابه فیکوسیانین خالص بوده با این تفاوت که نسبت مواد مورد استفاده، 5 برابر بوده تا از این طریق نسبت پوشش‌های مورد نظر و هسته رعایت گردد.

2-3-5-2- فعالیت کلاته‌کردن فلزات

ارزیابی فعالیت کلاته‌کنندگی فیکوسیانین طبق روش اسماعیل و همکاران (2016) انجام گرفت [18]. 150 میکرولیتر از سولفات آهن 500 میکرومولار به مخلوط واکنش شامل 168 میکرولیتر تریس اسید کلریدریک 0/1 مولار (pH=7/4) و 218 میکرولیتر فیکوسیانین اضافه شد. مخلوط تهیه شده به مدت 5 دقیقه در دمای اتاق قرار گرفت و بعد از یک ساعت، 10 فناترولین 0/25 درصد به مقدار 13 میکرولیتر به آن اضافه گردید. فعالیت کلاته‌کنندگی فیکوسیانین از طریق جذب نوری نمونه شاهد یا بلانک (مخلوط حاوی یون فریک) و نمونه اصلی (مخلوط یون فریک و فیکوسیانین) طبق فرمول ذیل محاسبه شد. به منظور بررسی فعالیت کلاته‌کنندگی فیکوسیانین نانو ریزپوشانی شده، نسبت مواد مورد استفاده، 5 برابر در نظر گرفته شد.

$$\text{فعالیت کلاته‌کنندگی فلزات} (\%) = \frac{\text{جذب شاهد}}{\text{جذب شاهد} - \text{جذب شاهد}} \times 100$$

2-6-2- ارزیابی فعالیت ضد باکتریایی فیکوسیانین

1-6-2- باکتری‌های مورد استفاده و شرایط کشت آنها

2. *Escherichia coli*
3. *Staphylococcus aureus*
4. *Listeria monocytogenes*
5. *Yersinia ruckeri*
6. *Streptococcus iniae*
7. Brain Heart Infusion broth
8. Muller Hinton

1. Tannic Acid Equivalent

7-2- تجزیه و تحلیل آماری

پژوهش حاضر در قالب طرح کاملاً تصادفی اجرا و به منظور آنالیز آماری از نرم‌افزار SPSS استفاده گردید. داده‌ها از طریق آزمون آنالیز واریانس یکطرفه⁶ آنالیز و معنی‌داری تفاوت بین میانگین‌ها بوسیله آزمون دانکن⁷ در سطح اطمینان 95 درصد ارزیابی شد.

3- نتایج

1-3 فعالیت آنتیاکسیدانی فیکوسیانین نانو ریزپوشانی‌شده در مقایسه با فیکوسیانین خالص

نتایج فعالیت آنتیاکسیدانی فیکوسیانین خالص و نانو ریزپوشانی‌شده، با سه روش قدرت مهار رادیکال DPPH، قدرت کاهندگی آهن سمه‌ظرفیتی و فعالیت کلاته‌کردن فلزات که در زمان‌های صفر و 60 روز انجام گرفته در جدول 2 ارائه شده است. مطابق این جدول، قدرت آنتیاکسیدانی فیکوسیانین در غلظت 500 میکروگرم بر میلی‌لیتر (در هر سه روش) بیشتر از غلظت 200 میکروگرم بر میلی‌لیتر بود ($p < 0.05$). هر دو فرم فیکوسیانین (در دو غلظت) نسبت به آنتیاکسیدان‌های تجاری از نظر فعالیت در سطح پائین‌تری قرار داشتند. با نانوریزپوشانی فیکوسیانین، فعالیت آنتیاکسیدانی آن به صورت معنی‌داری افزایش یافت ($p < 0.05$). قدرت آنتیاکسیدانی فیکوسیانین خالص و نانو ریزپوشانی‌شده در زمان صفر تقریباً مشابه بوده ولی زمان نگهداری، بر کارآیی آنتیاکسیدانی فیکوسیانین خالص تأثیر کاهنده داشته است. کاهش نسبی قدرت آنتیاکسیدانی فیکوسیانین خالص پس از 60 روز نگهداری، در اکثر موارد معنی‌دار بوده است ($p < 0.05$). اما تکنیک نانوریزپوشانی از کاهش معنی‌دار فعالیت آنتیاکسیدانی فیکوسیانین در غالب موارد جلوگیری کرده است.

6. One-Way ANOVA

7. Duncan

تعییه و مقدار 50 میکرولیتر از غلظت‌های 2/5، 5، 10، 20 و 25 میکروگرم بر میلی‌لیتر فیکوسیانین به چاهک‌ها انتقال داده شد. نمونه‌ها در دمای 35 و 30 درجه سانتی‌گراد به مدت 24 ساعت گرمه‌خانه‌گذاری شدند و بعد از آن، قطر هاله عدم رشد اطراف چاهک با استفاده از خطکش اندازه‌گیری و بر حسب میلی‌متر گزارش شد. از آب مقطر به عنوان نمونه کنترل منفی و آنتی-بیوتیک‌های تتراسیکلین⁹ (30 میلی‌گرمی) و آمیکاسین¹ (30 میلی‌گرمی) به عنوان کنترل مثبت به ترتیب برای باکتری‌های گرم منفی و گرم مثبت و همچنین آنتی‌بیوتیک داکسی‌سیلین² (30 میلی‌گرمی) برای هر دو گروه باکتریایی استفاده گردید [20 و 21].

3-6-2 بررسی اثرات ضد باکتریایی با استفاده از روش رقیق‌سازی در لوله³

در این روش، کمترین غلظت مهارکننده باکتری⁴ و کمترین غلظت کشنده باکتری⁵ فیکوسیانین با استفاده از رقیق‌سازی در لوله‌های آزمایش مورد ارزیابی قرار گرفتند. رقت‌های مورد استفاده فیکوسیانین مشابه روش قبلی، 50، 100، 200، 400 و 500 میکروگرم بر میلی‌گرم بوده که به همراه یک میلی‌لیتر از محیط آبگوشت اینفیوژن قلب و مغز گاو به لوله آزمایش اضافه شد. در مرحله بعد، 100 میکرولیتر از کشت 24 ساعته باکتری‌های شاخص به لوله‌ها اضافه و در دمای 30 و 37 درجه سانتی‌گراد گرمه‌خانه‌گذاری گردید. جهت بررسی تغییرات حاصله، جذب نوری نمونه‌ها در طول موج 600 نانومتر قرائت شد. آب مقطر و داکسی‌سیلین نیز به عنوان کنترل منفی و مثبت در نظر گرفته شدند. غلظتی از سوسپانسیون میکروبی که کمترین جذب نوری را نشان داد به عنوان MIC و غلظتی از سوسپانسیون که بعد کشت 24 ساعته، قادر رشد کلی در محیط کشت بود نیز به عنوان MBC گزارش شد [20 و 21].

9. Tetracycline

1. Amikacin

2. Doxycycline

3. Microdilution test

4. Minimal Inhibitory Concentration or MIC

5. Minimal Bactericidal Concentration or MBC

Table 2 Antioxidant activity of phycocyanin and its carrier nanocapsules on days 0 and 60 of storage at -18°C

Time (day)	Phycocyanin forms	Concentration ($\mu\text{g}/\text{ml}$)	DPPH radical scavenging activity (%)	Ferric reducing antioxidant power (mg TAE/g)	Fe^{2+} Chelating activity (%)
0	Pure	200	45.75 \pm 2.16 ^f	0.051 \pm 0.01 ^f	40.23 \pm 1.45 ^f
		500	57.22 \pm 1.45 ^c	0.061 \pm 0.005 ^d	51.45 \pm 1.11 ^d
	Nanoencapsulated	200	46.21 \pm 1.09 ^f	0.05 \pm 0.02 ^f	41.17 \pm 1.12 ^f
		500	58.56 \pm 1.17 ^c	0.063 \pm 0.009 ^c	54.48 \pm 1.22 ^b
60	Pure	200	41.56 \pm 1.83 ^g	0.046 \pm 0.01 ^h	36.56 \pm 2.37 ^g
		500	50.32 \pm 1.32 ^e	0.053 \pm 0.006 ^e	45.32 \pm 1.15 ^e
	Nanoencapsulated	200	45.55 \pm 1.17 ^f	0.049 \pm 0.01 ^g	40.25 \pm 0.5 ^f
		500	56.14 \pm 2.02 ^{cd}	0.060 \pm 0.003 ^d	53.25 \pm 1.30 ^c
BHA	Pure	200	92.39 \pm 1.42 ^a	0.093 \pm 0.02 ^a	96.02 \pm 3.11 ^a
	BHT	200	87.38 \pm 0.96 ^b	0.089 \pm 0.03 ^b	94.54 \pm 1.31 ^a

*Different letters in each column indicate a significant difference between the data ($p<0.05$).

3-2-3- روش انتشار در آگار

نتایج هاله عدم رشد باکتری‌ها در محیط آگاردار موید آن است که با نانو ریزپوشانی کردن فیکوسیانین، اثر ضد باکتریایی آن در گذر زمان حفظ شده و تفاوت معنی‌داری بین روز صفر و 60 روز ثابت نشد ($p>0.05$). اما در فیکوسیانین خالص، اثر ضد باکتریایی با نگهداری فیکوسیانین کاهش نسبی داشته و در برخی از موارد، اختلاف موجود معنی‌دار بوده است ($p<0.05$). در تمامی موارد، با افزایش غلظت فیکوسیانین، اثر ضد باکتریایی آن افزایش یافته و تغییرات ثبت شده نیز معنی‌دار بوده است ($p<0.05$).

2-3- فعالیت ضد باکتریایی فیکوسیانین نانو

ریزپوشانی شده در مقایسه با فیکوسیانین خالص

خواص ضد میکروبی فیکوسیانین خالص و نانو ریزپوشانی شده با دو روش انتشار در آگار با اندازه‌گیری هاله عدم رشد و روش رقیق‌سازی در لوله انجام گرفت. برای انجام آزمایش، غلظت‌های مختلف فیکوسیانین (5, 10, 20 و 25 میکروگرم بر میلی‌لیتر) در دو زمان صفر و 60 روز (نگهداری در دمای 18- درجه سانتی‌گراد) مورد ارزیابی قرار گرفتند و نتایج بدست‌آمده در جداول 3 و 4 ارائه شده است.

Table 3 The halo diameter of non-growth of gram-positive bacteria against pure phycocyanin and its carrier nanocapsules on days 0 and 60 of storage at -18°C (mm)

Strain	Time (day)	T	Concentrations ($\mu\text{g}/\text{ml}$)					Positive control	
			2.5	5	10	20	25	Tet	Doxy
<i>L. monocytogenes</i>	0	C	10.11 \pm 0.11 ^{gA}	13 \pm 0.41 ^{fA}	17.20 \pm 1.14 ^{eB}	19.5 \pm 1.41 ^{dA}	22.11 \pm 1.25 ^{cAB}	33 \pm 1.56 ^{bA}	41 \pm 1.14 ^{aA}
		N	10.51 \pm 0.17 ^{fA}	14.5 \pm 1.21 ^{eA}	19.3 \pm 1.25 ^{dA}	20.82 \pm 0.65 ^{dA}	24.2 \pm 1.31 ^{cA}		
	60	C	8.22 \pm 0.31 ^{eB}	9 \pm 0.55 ^{eB}	13.41 \pm 1.2 ^{dC}	14.3 \pm 1.32 ^{dBC}	17.61 \pm 1.45 ^{cC}	33 \pm 1.56 ^{bA}	41 \pm 1.14 ^{aA}
		N	10.35 \pm 0.1 ^{fA}	13.8 \pm 0.61 ^{aA}	19.21 \pm 1.17 ^{dA}	20.25 \pm 1.21 ^{dA}	23.35 \pm 0.86 ^{cA}		
<i>Staph. aureus</i>	0	C	R	R	11.45 \pm 1.11 ^{dC}	15.44 \pm 1.3 ^{cB}	16.5 \pm 1.27 ^{cC}	24 \pm 0.32 ^{bB}	35.45 \pm 1.21 ^{aB}
		N	R	R	11.65 \pm 1.08 ^{dC}	16.25 \pm 1.17 ^{cB}	17.1 \pm 1.15 ^{cC}		
	60	C	R	R	8.5 \pm 0.26 ^{dD}	12.5 \pm 0.7 ^{cD}	13.68 \pm 1.11 ^{cD}	24 \pm 0.32 ^{bB}	35.45 \pm 1.21 ^{aB}
		N	R	R	11.5 \pm 1.15 ^{bC}	16.12 \pm 0.85 ^{aB}	16.8 \pm 1.12 ^{cC}		
<i>Strep. Iniae</i>	0	C	R	R	R	10.55 \pm 0.47 ^{cDE}	10.76 \pm 0.41 ^{cE}	19.04 \pm 0.44 ^{bC}	27.23 \pm 1.56 ^{aC}
		N	R	R	R	11.21 \pm 1.21 ^{cD}	11.57 \pm 0.88 ^{cE}		
	60	C	R	R	R	8.5 \pm 0.33 ^F	9.5 \pm 0.32 ^{cF}	19.04 \pm 0.44 ^{bC}	27.23 \pm 1.56 ^{aC}
		N	R	R	R	11.1 \pm 1.15 ^{cD}	11.5 \pm 1.13 ^{cE}		

*T: Treatments, C: Control (pure phycocyanin), N: Nanoencapsulated phycocyanin, R, Resistant, Tet: Tetracycline, Doxy: Doxycycline

**The uppercase and lowercase letters in each column and row indicate a significant difference between the data, respectively ($p<0.05$).

Table 4 The halo diameter of non-growth of gram-negative bacteria against pure phycocyanin and its carrier nanocapsules on days 0 and 60 of storage at -18°C (mm)

Strain	Time (day)	T	Concentrations ($\mu\text{g/ml}$)					Positive control	
			2.5	5	10	20	25	Amikacin	Doxycycline
<i>Y. ruckeri</i>	0	C	R	R	10.43 \pm 0.51 ^{aA}	12.34 \pm 0.24 ^{dA}	14.5 \pm 0.35 ^{cA}	16 \pm 0.35 ^{bA}	32.11 \pm 1.28 ^{aB}
		N	R	R	11.22 \pm 0.42 ^{cA}	12.65 \pm 0.14 ^{cA}	15.11 \pm 0.86 ^{bA}	16 \pm 0.35 ^{bA}	32.11 \pm 1.28 ^{aB}
	60	C	R	R	8.11 \pm 0.15 ^{cdBC}	9.66 \pm 0.21 ^{cCD}	10.21 \pm 0.17 ^{cC}	15.04 \pm 0.44 ^{bA}	32.11 \pm 1.28 ^{aB}
		N	R	R	10.92 \pm 0.35 ^{dA}	12.25 \pm 0.21 ^{cA}	12.22 \pm 0.2 ^{cB}	17.5 \pm 0.6 ^{bA}	36.55 \pm 2.17 ^{aA}
<i>E.coli</i>	0	C	R	R	9.26 \pm 0.3 ^{dAB}	10.44 \pm 0.5 ^{dBc}	12.86 \pm 0.14 ^{cB}	17.5 \pm 0.6 ^{bA}	36.55 \pm 2.17 ^{aA}
		N	R	R	9.85 \pm 0.12 ^{dAB}	11.17 \pm 0.34 ^{cB}	9.11 \pm 0.25 ^{DE}	9.7 \pm 0.43 ^{cCD}	12.55 \pm 0.31 ^{cB}
	60	C	R	R	7.5 \pm 0.22 ^{cCD}	11.1 \pm 0.25 ^{cB}	17.5 \pm 0.6 ^{bA}	36.55 \pm 2.17 ^{aA}	
		N	R	R	9.62 \pm 0.15 ^{dAB}	11.1 \pm 0.25 ^{cB}			

*T: Treatments, C: Control (pure phycocyanin), N: Nanoencapsulated phycocyanin, R, Resistant

*The uppercase and lowercase letters in each column and row indicate a significant difference between the data, respectively ($p<0.05$).

باکتری‌های گرم مثبت نسبت به باکتری‌های گرم منفی بیشتر بود اما با این وجود استرپتوكوکوس اینیهایی از این قاعده مستثنی می‌باشد و نسبت به سه غلظت اولیه فیکوسیانین مقاوم بوده و غلظت‌های بالاتر نیز تاثیر چندانی بر این باکتری نشان ندادند.

2-2-3 روش رقیق‌سازی در لوله

نتایج تاثیر فیکوسیانین خالص و نانو ریزپوشانی شده بر برخی از باکتری‌های گرم مثبت و منفی در روش رقیق‌سازی در لوله (Microdilution) در جدول 5 ارائه شده است. مطابق این جدول، دامنه MIC بین 50-500 و MBC بین 100-500 میکروگرم بر میلی‌لیتر می‌باشد. ضمن اینکه کمترین میزان MIC برای لیستریا مونوسیتوژنر و بیشترین مقدار MBC برای استرپتوكوکوس اینیهایی ثبت شده است.

در بین باکتری‌های گرم مثبت، لیستریا مونوسیتوژنر نسبت به دو باکتری دیگر حساس‌تر بوده و تمامی غلظت‌های مورد استفاده دارای اثر مهارکننده بر این باکتری بودند. اما با این وجود، قطره هاله عدم رشد در غلظت‌های پائین‌تر، کم‌تر ثبت شد. استافیلوکوکوس اورئوس به دو غلظت 2/5 و 5 و استرپتوكوکوس اینیهایی به سه غلظت 2/5 و 5 و 10 میکروگرم بر میلی‌لیتر مقاوم بودند. در تمامی آزمایشات، قطره هاله عدم رشد در آنتی‌بیوتیک‌های تتراسیکلین و داکسی‌سیلین بزرگ‌تر از غلظت‌های فیکوسیانین بوده و اختلاف مورد نظر نیز معنی‌دار ثبت گردید ($p<0.05$). در بین دو باکتری گرم‌منفی، بی‌سینیا روکری از حساسیت بیشتری برخوردار بوده و غلظت‌های مورد استفاده، به استثنای غلظت‌های 2/5 و 5، دارای اثر مهارکننده بر هر دو باکتری بودند. به طور کلی حساسیت

Table 5 MIC and MBC values of pure phycocyanin and its carrier nanocapsules for gram-positive and gram-negative bacteria on days 0 and 60 of storage at -18°C

Strain	Phycocyanin forms	Time (day)	MIC ($\mu\text{g/ml}$)	MBC ($\mu\text{g/ml}$)
			0	50
<i>L. monocytogenes</i>	Pure	60	100	200
		0	50	100
	Nanoencapsulated	60	50	100
		0	100	200
<i>Staph. aureus</i>	Pure	60	200	400
		0	100	200
	Nanoencapsulated	60	100	200
		0	400	500
<i>Strep. iniae</i>	Pure	60	500	-
		0	400	500
	Nanoencapsulated	60	400	500
		0	200	400
<i>Y. ruckeri</i>	Pure	60	200	500
		0	200	400
	Nanoencapsulated	60	200	400
		0	200	400
<i>E.coli</i>	Pure	60	200	500
		0	200	400
	Nanoencapsulated	60	200	400
		0	200	400

همکاران (2014) در مطالعه خود به کارایی پوشش‌های پلی‌ساقاریدی، پروتئینی و چربی اشاره کرده و یادآور شدند که پوشش‌های مذکور باعث تغییرات فیزیکی، مکانیکی و عملکردی از جمله فعالیت آنتی‌اکسیدانی انواع رنگدانه‌ها و مواد زیست‌فعال می‌شوند [5]. مطالعه مارتینز و پالما (2015) در خصوص پروتئین‌های هیدرولیزشده و پلی‌فنل‌های اسپیروولینا نشان داد که فعالیت آنتی‌اکسیدانی پیتیدهای حاصل از هیدرولیز بیشتر از پلی‌فنل‌ها بوده و باعث کلاته کردن آهن و مس دو طرفی می‌شوند [22]. فیکوسیانین رنگدانه‌پروتئینی از خانواده فیکوبیلی‌پروتئین و دارای فعالیت آنتی‌اکسیدانی می‌باشد. هیدرولیز انجام شده در مطالعه مذکور، جزء پروتئینی فیکوبیلی‌پروتئین که شامل سه پروتئین فیکوسیانین، فیکواریتین و آلوفیکوسیانین که درصد از کل پروتئین را شامل می‌شوند را تحت تاثیر قرار می‌دهد. در استخراج آنزیمی انجام گرفته در تحقیق حاضر، آنزیم لیزوزیم با شکستن دیواره اسپیروولینا و هیدرولیز آن، اجزاء مختلف فیکوبیلی‌پروتئین را جدا کرده و مشابه مکانیسم انجام گرفته در مطالعه فوق عمل می‌کند. در مطالعه جرلی و پرابا (2015) از روش مهار رادیکال آزاد DPPH جهت ارزیابی فعالیت آنتی‌اکسیدانی فیکوسیانین استفاده شد و نتایج نشان داد که توانایی فیکوسیانین در غیرفعال کردن رادیکال مذکور 25/21 درصد می‌باشد که در مقایسه با مطالعه حاضر کمتر است [16]. استرادا و همکاران (2001) گزارش کردن که با افزایش خلوص فیکوسیانین، فعالیت آنتی‌اکسیدانی آن نیز افزایش یافته و فیکوسیانین به عنوان جزء اصلی گروه فیکوبیلی‌پروتئین، مسئول فعالیت آنتی‌اکسیدانی اسپیروولینا می‌باشد. در تحقیق مذکور، درصد مهار DPPH توسط این رنگدانه، 46/40 درصد ثبت شد که در مقایسه با مطالعه حاضر در بیشتر موارد کمتر می‌باشد [23]. فعالیت آنتی‌اکسیدانی فیکوسیانین خالص در تحقیق حاضر پس از 60 روز نگهداری در دمای 18- درجه سانتی‌گراد کاهش یافته است که این امر ناشی از ماهیت پروتئینی فیکوسیانین می‌باشد که تحت تاثیر انجامداد، برخی از خواص عملکردی آن از جمله فعالیت آنتی‌اکسیدانی کاهش می‌یابد. اما در فرم نانو ریزپوشانی شده، تغییرات مذکور معنی دار نیست که این موضوع نشان‌دهنده عملکرد مناسب پوشش‌های مورد استفاده در پایداری اکسایشی فیکوسیانین می‌باشد. در تحقیق اسماعیل و همکاران (2016) مشخص گردید که فعالیت آنتی‌اکسیدانی

همانطور که در جدول 5 مشاهده می‌شود، فیکوسیانین خالص در روز 60 قادر به حذف استریپتوکوکوس اینیه‌ایی نیست اما فرم نانو ریزپوشانی شده آن در غلظت 500 میکروگرم بر میلی‌لیتر قادر به حذف این باکتری بوده است. مقادیر MIC در باکتری‌های گرم منفی در دو فرم خالص و نانو ریزپوشانی شده مشابه هم و معادل 200 میکروگرم بر میلی‌لیتر بود؛ ضمن اینکه غلظت‌های 400 و 500 میکروگرم بر میلی‌لیتر برای این باکتری‌ها به عنوان MBC ثبت شدند. نتایج آزمایشات انجام گرفته در روش رقیق‌سازی در لوله موید آن است که مقاومت باکتری‌های گرم منفی بیشتر از باکتری‌های گرم مثبت است؛ بجز استریپتوکوکوس اینیه‌ایی که از مقاومت خاصی برخوردار بوده است (مشابه روش انتشار در محیط آگاردار).

4- بحث و نتیجه‌گیری

جهت بررسی فعالیت آنتی‌اکسیدانی فیکوسیانین خالص و نانو ریزپوشانی شده از سه روش مهار رادیکال آزاد DPPH، قدرت کاهنده‌گی یون فریک و کلاته کردن فلزات استفاده شد. نتایج نشان داد که تیمارها (فیکوسیانین خالص و نانو ریزپوشانی شده) در غلظت 500 میکروگرم بر میلی‌لیتر فعالیت آنتی‌اکسیدانی بیشتری نسبت به غلظت 200 میکروگرم بر میلی‌لیتر دارند. همچنین تکنیک نانو ریزپوشانی موجب شده، زمان نگهداری تاثیر چندانی بر فعالیت آنتی‌اکسیدانی نانوکپسول‌های حامل فیکوسیانین نداشته باشد. دوی و همکاران (2016) گزارش کردن که میکروکپسوله کردن فیکوسیانین با متودکسترن و کارآگینان باعث افزایش فعالیت آنتی‌اکسیدانی و محافظت آن در برابر فرآیند اکسیداسیون می‌گردد. نتایج مطالعه مذکور با مطالعه حاضر همخوانی دارد [2]. علت اصلی ارتقاء فعالیت آنتی‌اکسیدانی در فرم‌های نانو ریزپوشانی شده، بدليل افزایش نسبی فیکوسیانین در شرایط مذکور بوده است (افزایش load). مطالعه سوزری و همکاران (2016) حاکی از افزایش فعالیت آنتی‌اکسیدانی فیکوسیانین نانو ریزپوشانی شده با کیتوزان 3 درصد بود [3]. در مطالعه حاضر نیز فعالیت آنتی‌اکسیدانی فرم نانو ریزپوشانی شده فیکوسیانین در زمان‌های مختلف بیشتر از فرم خالص می‌باشد. با انجام فرآیند نانو ریزپوشانی، میزان لودینگ فیکوسیانین افزایش یافته و به لحاظ رهایش تدریجی، فعالیت آنتی‌اکسیدانی آن نیز تداوم می‌یابد. کویروس ساسدا و

باکتری‌های گرم مثبت مورد مطالعه بیشتر از باکتری‌های گرم منفی بوده و استثناء در این مورد استرپتوكوکوس اینهای/بی است که هر چند یک باکتری گرم مثبت می‌باشد ولی مقاومت آن بیشتر از باکتری‌های گرم منفی بود. نتایج مقادیر کمترین غلظت مهارکننده (MIC) و کمترین غلظت کشنده (MBC) در این تحقیق بسته به غلظت‌های مورد استفاده فیکوسیانین، فرم‌های خالص و نانو ریزپوشانی شده، نوع باکتری و زمان نگهداری متفاوت بود. بدین ترتیب که دامنه MIC بین 500-50 و MBC بین 500-100 میکروگرم بر میلی‌لیتر بوده و کمترین MIC برای لیستریا مونزستورژنر و بیشترین MBC برای استرپتوكوکوس اینهای/بی ثبت شده است. حساسیت و یا مقاومت یک باکتری به یک ماده ضد میکروبی به عوامل مختلف از جمله نوع باکتری، ترکیب دیواره سلولی، ویرولانس، قدرت تولید آنزیم‌ها و متابولیت‌های مختلف و ... بستگی دارد. مطالعات نشان داد که در مقایسه این رنگدانه با سایر ترکیبات فنلی با ماهیت ضد میکروبی، اثرات ضد میکروبی فیکوسیانین ضعیفتر می‌باشد.

به منظور افزایش زمان ماندگاری محصولات غذایی و کاهش بار آلودگی و همچنین تاخیر در فرآیند فساد شیمیایی از نگهدارنده‌های شیمیایی استفاده می‌شود. این مواد به لحاظ عوارض جانی (جهش‌زایی، سرطان‌زا بودن و ...) کمتر مورد توجه قرار گرفته و امروزه از نگهدارنده‌های طبیعی (به تنهایی و یا در ترکیب با نگهدارنده‌های شیمیایی با غلظت کمتر) استفاده می‌گردد. این مواد علاوه بر این‌بودن، باعث ایجاد طعم و بوی مطبوع و رنگ مناسب در مواد غذایی می‌شوند [27]. بنابراین استفاده از نگهدارنده‌های طبیعی با ماهیت ضد میکروبی بیشتر مورد نظر محققین می‌باشد [27-29]. از مهم‌ترین نگهدارنده‌های طبیعی می‌توان به متابولیت‌های میکروبی (نایسین، اسیدهای آلی، پراکسید هیدروژن، لاکتوپراکسیدازها و پروتامین‌ها) و جلبکی (ترکیبات فنلی و رنگدانه‌ها) اشاره نمود. مطالعات کمی در خصوص اثرات ضد باکتریایی فیکوسیانین اسپیروولینا انجام گرفته اما با این وجود، اثرات ضد میکروبی فیکوسیانین از سایر سیانوفیت‌ها بیشتر مورد ارزیابی قرار گرفته است. در مطالعه سیتوهی و همکاران (2015) اثرات ضد باکتریایی فیکوسیانین آنابنا بر کلیبیلا پنومونیه³، اشریشیا کلی، استافیلوکوکوس اورئوس و باسیلوس سرئوس⁴ مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که

اسپیروولینا بیشتر از آنتیاکسیدان مصنوعی بوتیل‌هیدروکسی تولوئن است [18]. در تحقیق حاضر، فعالیت آنتیاکسیدانی فیکوسیانین کمتر از BHT و BHA بود. در مطالعه اسماعیل و همکاران (2016) علاوه بر فیکوسیانین، سایر مواد با ماهیت آنتیاکسیدانی نظیر پلی‌فلل‌ها و کاروتونوئیدها نیز در عصاره خام وجود داشته که باعث افزایش مضاعف فعالیت آنتیاکسیدانی می‌گردد [18]. در تحقیق پالیوال و همکاران (2015) عصاره-های آبی و متانولی سه جلبک اسپیروولینا، لینگبیا¹ و سودوآنابنا² مورد ارزیابی قرار گرفت و مشخص گردید که عصاره آبی و متانولی لینگبیا دارای فعالیت آنتیاکسیدانی بالاتری نسبت به دو جلبک دیگر بوده است [24].

قدرت غیرفعال‌کننده‌گی فلزات در فیکوسیانین خالص، در روز 60، کاهش داشته و در مقایسه با روز صفر معنی‌دار است اما این روند در فیکوسیانین نانو ریزپوشانی شده معنی‌دار نبوده است. برمجو و همکاران (2008) گزارش کردند که فعالیت آنتیاکسیدانی فیکوسیانین ناشی از غیرفعال‌کردن رادیکال‌های آزاد و کلاته‌کردن فلزات می‌باشد [25]. اسماعیل و همکاران (2014) نشان دادند که اسپیروولینا پلاتنسیس دارای فعالیت غیرفعال‌کننده‌گی رادیکال‌های آزاد و قدرت احیاء‌کننده‌گی فلزات است [26].

جهت ارزیابی فعالیت ضد میکروبی فیکوسیانین خالص و نانو ریزپوشانی شده در این پژوهش از دو روش انتشار در آگار با اندازه‌گیری هاله عدم رشد و روش رقیق‌سازی در لوله استفاده گردید. نتایج نشان داد که با افزایش غلظت فیکوسیانین، اثرات ضد باکتریایی آن نیز افزایش می‌یابد اما این رنگدانه در مقایسه با آنتیبیوتیک‌های تجاری ضعیفتر عمل می‌کند. از طرف دیگر، فعالیت ضد میکروبی فیکوسیانین در فرم نانو ریزپوشانی شده بیشتر از فرم خالص حفظ شده و نگهداری در دمای 18- درجه سانتی‌گراد به مدت 60 روز، تغییرات معنی‌داری بر اثرات ضد میکروبی فیکوسیانین نداشته است. اندازه هاله عدم رشد در بین باکتری‌های گرم مثبت مورد مطالعه، بین 8/5 تا 20/4 میلی‌متر متغیر بود. لیستریا نسبت به سایر باکتری‌های گرم مثبت میکروبی حساس‌تر بوده و بعد از آن نیز استافیلوکوکوس اورئوس قرار داشت. دامنه هاله عدم رشد در باکتری‌های گرم منفی بین 7/5 تا 11/15 میلی‌متر و برسینیا حساس‌تر از اشریشیا کلی بوده است. به طور کلی حساسیت

³ *Klebsiella pneumoniae*

⁴ *Bacillus cereus*

1 *Lyngbya*

2 *Pseudoanabaena*

تاثیر ضد میکروبی میکروجلبک اسپیروولینا، علاوه بر فیکوسیانین، به متابولیت‌های دیگر مثل ترکیبات فنلی و پلی‌ساقاریدی نیز مربوط می‌باشد. الیاز و همکاران (2013) گزارش کردند که عصاره اتانولی اسپیروولینا دارای اثرات ضد ویروسی علیه ویروس‌هایی نظیر آدنوفیروس⁸ تیپ 7، کوکساکی ویروس⁹ B4، آستروویروس¹⁰ نوع 1، روتاویروس¹¹ و آدنوفیروس¹² تیپ 4 بوده و به ترتیب قادر به کاهش 53/3 56/7 و 50 درصد از جمعیت آن‌ها می‌باشد. همچنین در تحقیق مذکور، از گروه باکتری‌ها نیز اشریشیاکلی، استافیلوکوکوس اورئوس، سالمونلا تیفی، انتروکوکوس فکالیس¹³ و مخمر کاندیایا آلبیکنکس¹⁴ تحت تاثیر عصاره الكلی اسپیروولینا قرار گرفته و رشدشان مهار گردید [32]. در مطالعه کومار و همکاران (2011) از عصاره متانولی و استونی اسپیروولینا در جهت ارزیابی رشد استافیلوکوکوس اورئوس و سالمونلا تیفی استفاده شده و نتایج نشان داد که دامنه 700-250 میلی‌گرم بر لیتر باعث رشد آن‌ها می‌شود اما با این وجود مقاومت سالمونولا بیشتر از استافیلوکوکوس بوده است. همچنین نتایج GC-MS نشان داد که ترکیب اصلی عامل ضد میکروبی جلبک، اسید چرب می‌باشد [33]. ملا و همکاران (2009) گزارش کردند که عصاره آبی اسپیروولینا پلاتنسیس نسبت به عصاره آلی دارای اثرات ضد میکروبی بیشتری بوده که این نتایج مغایر با اکثر مطالعات عصاره‌گیری از جلبک‌ها و ارزیابی فعالیت ضد میکروبی آن‌ها می‌باشد [34]. در پژوهش مذکور مشخص شد باکتری‌های گرم منفی در مقایسه با باکتری‌های گرم مثبت، از مقاومت بیشتری برخوردار هستند که این یافته مشابه تحقیق نتیجه حاضر است. به طور کلی باکتری‌های گرم منفی به لحاظ وجود سه لایه چربی و همچنین لیپولی‌ساقارید در دیواره سلولی خود کمتر تحت تاثیر مواد ضد میکروبی قرار می‌گیرند.

5- نتیجه‌گیری کلی

فیکوسیانین خالص دارای فعالیت آنتی‌اکسیدانی و ضد باکتریابی (علیه باکتری‌های گرم مثبت و منفی) است که این خواص با افزایش غلظت رنگدانه، بهبود می‌یابند. تکنیک نانو

استافیلوکوکوس حساس‌تر از سایر باکتری‌ها بوده و با افزایش غلظت فیکوسیانین از 5 به 30 میکروگرم، اثرات ضد باکتریابی آن نیز افزایش می‌یابد که این نتیجه مشابه تحقیق حاضر است [21]. محیط و همکاران (2015) گزارش کردند که درصد 58/5، 60، 66/34 و 20 درصد به ترتیب برای باکتری‌های اشریشیاکلی، باسیلوس سرئوس، باسیلوس سویتیلیس¹، استافیلوکوکوس اورئوس و سالمونلا تیفی² بوده است. در تحقیق مذکور، با افزایش غلظت فیکوسیانین از 0/34 به 1/74 میکروگرم، اثرات ضد باکتریابی به طور معنی‌داری افزایش یافت [30] که این نتیجه مشابه پژوهش حاضر است. نتایج مطالعات سارادا و همکاران (2011) در خصوص اثرات ضد باکتریابی فیکوسیانین (100 میکروگرم) با دو روش انتشار در آگار و روش رقیق‌سازی متفاوت از نتایج تحقیق حاضر بود. در تحقیق مذکور دامنه MIC فیکوسیانین بین 5-50 میکروگرم بر میلی‌لیتر ثبت شد [31]. در حالی که در پژوهش حاضر این میزان بین 50-500 میکروگرم بر میلی‌لیتر متغیر بوده است. در تحقیق سارادا و همکاران (2011)، باکتری‌های اسینتوباکتر³ و انتروکوکوس⁴ به تمام غلظت‌های مورد استفاده مقاوم بودند [31]. در صورتی که در تحقیق حاضر استرپتوکوکوس اینیه‌ای به غلظت‌های پائین مقاوم بوده و غلظت‌های بالاتر (400-500 میکروگرم بر میلی‌لیتر) دارای اثرات مهارکننده بر این باکتری بودند. موتالاکشمی و همکاران (2012) اثرات ضد میکروبی فیکوسیانین را بر اشریشیاکلی، استرپتوکوکوس⁵، سودوموناس⁶، باسیلوس⁷، استافیلوکوکوس اورئوس مورد مطالعه قرار داده و نتایج نشان داد که با افزایش غلظت فیکوسیانین، اثرات ضد باکتریابی آن نیز افزایش می‌یابد (400 میکرولیتر لايسک آنتی‌بیوگرام) که این یافته مشابه تحقیق حاضر می‌باشد [4]. در تحقیق مذکور، در بین باکتری‌های مورد بررسی استرپتوکوکوس و استافیلوکوکوس به ترتیب حساس‌ترین و مقاوم‌ترین باکتری بوده که این نتیجه با پژوهش حاضر مغایرت دارد [4]. انتخاب سویه و همچنین گونه‌های مورد بررسی در نتیجه آزمایشات ضد میکروبی تاثیرگذار است و در نتیجه مقاومت و حساسیت آن‌ها به انواع مواد ضد میکروبی از جمله فیکوسیانین متفاوت خواهد بود.

8 Adenoviruses

9 Coxsackievirus

10 Astrovirus

11 Rotavirus

12 Adenoviruses

13 Enterococcus faecalis

14 Candida albicans

1 *Bacillus subtilis*

2 *Salmonella Typhi*

3 *Acinetobacter*

4 *Enterococcus*

5 *Streptococcus sp*

6 *Pseudomonas sp*

7 *Bacillus sp*

- pathogens. *Journal of Algal Biomass Utilization*, 3(3): 7-11.
- [5] Quirós-Sauceda, A. E., Ayala-Zavala, J. F., Olivas, G. I., and González-Aguilar, G. A. 2014. Edible coatings as encapsulating matrices for bioactive compounds: a review. *Journal of Food Science and Technology*, 51(9): 1674-1685.
- [6] Özkan, G., and Bilek, S. E. 2014. Microencapsulation of natural food colourants. *International Journal of Nutrition and Food Sciences*, 3(3), 145-156.
- [7] Gibbs B. F. 1999. Encapsulation in the food industry: A review. *International Journal of Food Sciences and Nutrition*, 50: 213-224.
- [8] Nedovic, V., Kalusevic, A., Manojlovic, V., Levic, S., and Bugarski, B. 2011. An overview of encapsulation technologies for food applications. *Procedia Food Science*, 1: 1806-1815.
- [9] Yan, M., Liu, B., Jiao, X., and Qin, S. 2014. Preparation of phycocyanin microcapsules and its properties. *Food and Bioproducts Processing*, 92(1): 89-97.
- [10] Machado, A. R., Assis, L. M., Costa, J. A. V., Badiale-Furlong, E., Motta, A. S., Micheletto, Y. M. S., and Souza-Soares, L. A. 2014. Application of sonication and mixing for nanoencapsulation of the cyanobacterium *Spirulina platensis* in liposomes. *International Food Research Journal*, 21(6): 2201.
- [11] Kamble, S. P., Gaikar, R. B., Padalia, R. B., and Shinde, K. D. 2013. Extraction and purification of C-phycocyanin from dry *Spirulina* powder and evaluating its antioxidant, anticoagulation and prevention of DNA damage activity. *Journal of Applied Pharmaceutical Science*, 3(8): 149-153.
- [12] Prabakaran, P., and Ravindran, A. D. 2013. Efficacy of different extraction methods of phycocyanin from *Spirulina platensis*. *International Journal of Research in Pharmacy and Life Sciences*, 1(1): 15-20.
- [13] Murugan, T., and Rajesh, R. 2014. Cultivation of two species of *Spirulina* (*Spirulina platensis* and *Spirulina platensis* var lonar) on sea water medium and extraction of C-phycocyanin. *European Journal of Experimental Biology*, 4(2): 93-97.
- [14] Leema, J. M., Kirubagaran, R., Vinithkumar, N. V., Dheenan, P. S., and Karthikayulu, S. 2010. High value pigment production from *Arthrosira* (*Spirulina*) *platensis* cultured in seawater. *Bioresource Technology*, 101(23): 9221-9227.

ریزپوشانی فیکوسیانین با پوشش ترکیبی مالتودکسترین-کازئینات سدیم نه تنها به ارتقا خواص مذکور در رنگدانه کمک می‌کند، بلکه موجب ثبات این خواص در طول دوره نگهداری (در اینجا دمای 18- درجه سانتی گراد به مدت 60 روز) می‌شود. بنابراین استفاده از فیکوسیانین بخصوص به صورت نانو ریزپوشانی شده در فرمولاسیون مواد غذایی (به شرط عدم ایجاد تغییرات منفی در خواص حسی) می‌تواند با جلوگیری از فساد اکسیداتیو و باکتریایی، موجب افزایش زمان ماندگاری فراورده شود. از آنجا که میزان مقاومت گونه‌های باکتریایی در برابر غلظت‌های مختلف فیکوسیانین، متفاوت است، به هنگام استفاده از این رنگدانه در مواد غذایی به عنوان نگهدارنده، باید به این فاکتور (غلظت) توجه ویژه گردد. چرا که مطابق یافته‌های تحقیق حاضر، برخی از گونه‌های مورد مطالعه نسبت به غلظت‌های پائین رنگدانه و نانوپکسول‌های حامل آن مقاوم بودند.

6- تشکر و قدردانی

تحقیقین تحقیق حاضر بر خود لازم می‌دانند از دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری و همچنین پژوهشکده اکولوژی دریای خزر جهت حمایت مالی و در اختیارنهادن تجهیزات تخصصی تقدیر و تشکر به عمل آورند.

7- منابع

- [1] Kuddus, M., Singh, P., Thomas, G., and Al-Hazimi, A. 2013. Recent developments in production and biotechnological applications of C-phycocyanin. *BioMed Research International*, 1-9.
- [2] Dewi, E. N., Purnamayati, L., and Kurniasih, R. A. 2016. Antioxidant activities of phycocyanin microcapsules using maltodextrin and carrageenan as coating materials. *Jurnal Teknologi*, 78(4): 45-50.
- [3] Suzery, M., Majid, D., Setyawan, D., and Sutanto, H. 2017. Improvement of stability and antioxidant activities by using phycocyanin-chitosan encapsulation technique. In *IOP Conference Series: Earth and Environmental Science* (Vol. 55, No. 1, p. 012052), IOP Publishing.
- [4] Muthulakshmi, M., Saranya, A., Sudha, M., and Selvakumar, G. 2012. Extraction, partial purification, and antibacterial activity of phycocyanin from *Spirulina* isolated from fresh water body against various human

2008. Iron-chelating ability and antioxidant properties of phycocyanin isolated from a protean extract of *Spirulin aplatensis*. Food Chemistry, 110(2): 436-445.
- [26] Ismaiel, M. M., El-Ayouty, Y. M., and Piercy-Normore, M. D. 2014. Antioxidants characterization in selected cyanobacteria. Annals of Microbiology, 64(3): 1223-1230.
- [27] Leyva Salas, M., Mounier, J., Valence, F., Coton, M., Thierry, A., and Coton, E. 2017. Antifungal microbial agents for food biopreservation—a review. Microorganisms, 5(37): 1-35.
- [28] Song, S. K., Beck, B. R., Kim, D., Park, J., Kim, J., Kim, H. D., and Ringø, E. 2014. Prebiotics as immunostimulants in aquaculture: a review. Fish and Shellfish Immunology, 40(1): 40-48.
- [29] Cerezuela, R., Meseguer, J., and Esteban, M. A. 2011. Current knowledge in symbiotic use for fish aquaculture: a review. Journal of Aquaculture Research and Development S, 1, 1-7.
- [30] Mohite, Y. S., Srivastava, N. D., and Sahu, D. G. 2015. Antimicrobial activity of C-phycocyanin from *Arthrospira platensis* isolated from extreme haloalkaline environment of Lonar Lake. Journal of Environmental Science, Toxicology and Food Technology, 1(4): 40-45.
- [31] Sarada, D. V., Kumar, C. S., and Rengasamy, R. 2011. Purified C-phycocyanin from *Spirulina platensis* (Nordstedt) Geitler: a novel and potent agent against drug resistant bacteria. World Journal of Microbiology and Biotechnology, 27(4): 779-783.
- [32] El-Baz, F. K., El-Senousy, W. M., El-Sayed, A. B., and Kamel, M. M. 2013. In vitro antiviral and antimicrobial activities of *Spirulina platensis* extract. Journal of Applied Pharmaceutical Science, 3(12): 52-56.
- [33] Kumar, V., Bhatnagar, A. K., and Srivastava, J. N. 2011. Antibacterial activity of crude extracts of *Spirulina platensis* and its structural elucidation of bioactive compound. Journal of Medicinal Plants Research, 5(32): 7043-7048.
- [34] Mala, R., Sarojini, M., Saravanababu, S., and Umadevi, G. 2009. Screening for antimicrobial activity of crude extracts of *Spirulina platensis*. Journal of Cell and Tissue Research, 9(3): 1951.
- [15] Patil, G., Chethana, S., Sridevi, A. S., and Raghavarao, K. S. M. S. 2006. Method to obtain C-phycocyanin of high purity. Journal of Chromatography A, 1127(1-2): 76-81.
- [16] Jerley, A., and Prabu, D. 2015. Purification, characterization and antioxidant properties of C-Phycocyanin from *Spirulina platensis*. Scrutiny International Research Journal of Agriculture, Plant Biotechnology and Bio Products, 2(1): 7-15.
- [17] Zhu, Q. Y., Hackman, R. M., Ensunsa, J. L., Holt, R. R., and Keen, C. L. 2002. Antioxidative activities of oolong tea. Journal of Agricultural and Food Chemistry, 50(23): 6929-6934.
- [18] Ismaiel, M. M. S., El-Ayouty, Y. M., and Piercy-Normore, M. 2016. Role of pH on antioxidants production by *Spirulina (Arthrospira) platensis*. Brazilian Journal of Microbiology, 47: 298-304.
- [19] Sarada, R. M. G. P., Pillai, M. G., and Ravishankar, G. A. 1999. Phycocyanin from Spirulina sp: influence of processing of biomass on phycocyanin yield, analysis of efficacy of extraction methods and stability studies on phycocyanin. Process Biochemistry, 34(8): 795-801.
- [20] Zgoda, J. R., and Porter, J. R. 2001. A convenient microdilution method for screening natural products against bacteria and fungi. Pharmaceutical Biology, 39(3): 221-225.
- [21] Sitohy, M., Osman, A., Ali Abdel G., and Salama A. 2015. Antibacterial phycocyanin from *Anabaena oryzae* SOS13. International Journal of Applied Research in Natural Products, 8(4): 27-36.
- [22] Martínez-Palma, N., Martínez-Ayala, A., and Dávila-Ortiz, G. 2015. Determination of antioxidant and chelating activity of protein hydrolysates from spirulina (*Arthrospira maxima*) obtained by simulated gastrointestinal digestion. Revista Mexicana de Ingeniería Química, 14(1): 25-34.
- [23] Estrada, J. P., Bescós, P. B., and Del Fresno, A. V. 2001. Antioxidant activity of different fractions of *Spirulina platensis* protean extract. II farmaco, 56(5-7): 497-500.
- [24] Paliwal, C., Ghosh, T., Bhayani, K., Maurya, R., and Mishra, S. 2015. Antioxidant, anti-nephrolithe activities and in vitro digestibility studies of three different cyanobacterial pigment extracts. Marine Drugs, 13(8): 5384-5401.
- [25] Bermejo, P., Piñero, E., and Villar, Á. M.

Iranian Journal of Food Science and Technology

Homepage:www.fsct.modares.ir

Scientific Research

Evaluation and comparison of antioxidant and antibacterial activity of phycocyanin extracted from spirulina microalgae (*Spirulina Platensis*) in both pure and nanoencapsulated forms with maltodextrin-sodium caseinate combination coating

Safari, R. ^{1*}, **Raftani Amiri, Z.** ², **Reyhani Poul, S.** ³, **Esmaeilzadeh Kenari, R.** ²

1. Assistant professor, Caspian Sea Ecology Research Institute, Fisheries Science Research Institute, Agricultural Research Education and Extension Organization, Sari, Iran.
2. Professor, Department of Food Science and Technology, Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University, Sari, Iran.
3. PhD Graduate, Department of Processing of Fishery Products, Faculty of Fisheries and Environment, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran.

ARTICLE INFO

ABSTRACT

Article History:

Received 2021/12/12

Accepted 2022/01/26

Keywords:

Spirulina,
Phycocyanin,
Nanoencapsulation,
Antioxidant activity,
Antibacterial property.

DOI: 10.22034/FSCT.19.127.345

DOR: 20.1001.1.20088787.1401.19.127.13.6

*Corresponding Author E-Mail:
Safari1351@gmail.com

Following the concerns created in the field of using synthetic preservatives in various foods, it seems necessary to pay attention to natural compounds with preservative properties. Phycocyanin extracted from spirulina microalgae is one of these compounds. The aim of the present study was to extract (using enzymatic method) and nanoencapsulation of this pigment with maltodextrin-sodium caseinate combination coating and evaluate the antioxidant and antibacterial activity (against *Escherichia coli*, *Staphylococcus aureus*, *Listeria monocytogenes*, *Yersinia ruckeri* and *Streptococcus iniae*) of nanocapsules in comparison with pure phycocyanin. The results showed that with increasing the concentration of phycocyanin (in both pure and nanoencapsulated forms), the antioxidant and antibacterial activity of the treatments increased significantly ($p<0.05$). Comparison of the properties of the treatments on days 0 and 60 (stored at -18°C) showed that the antioxidant and antibacterial activity of pure phycocyanin was significantly reduced over time ($p<0.05$). But the nanoencapsulation technique prevents the mentioned properties from changing and helps to preserve them. Among gram-positive bacteria, *Listeria monocytogenes* was more sensitive than the other two bacteria and all concentrations used had an inhibitory effect on this bacteri. *Staphylococcus aureus* was resistant to two concentrations of 2.5 and 5 $\mu\text{g}/\text{ml}$ and *Streptococcus iniae* to three concentrations of 2.5, 5 and 10 $\mu\text{g}/\text{ml}$. Among the two gram-negative bacteria, *Yersinia ruckeri* was more sensitive and the concentrations used, with the exception of concentrations of 2.5 and 5 $\mu\text{g}/\text{ml}$, had an inhibitory effect on both bacteria. According to the results of the dilution method, for the studied bacteria, the MIC range was between 50-500 and the MBC between 100-500 $\mu\text{g}/\text{ml}$. Also, the lowest MIC was recorded for *Listeria monocytogenes* and the highest MBC was recorded for *Streptococcus iniae*. It can be concluded from this research that first, pure phycocyanin has antioxidant and antibacterial activity; second, nanoencapsulation of this pigment with combined coating of maltodextrin-sodium caseinate improves these properties and their stability during the storage period.